

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΧΝΟΥΝ ΟΙ ΠΑΛΙΟΙ ΚΑΙ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΙ...

ΕΝΑΣ ΦΙΛΟΣ ΗΡΘΕ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΛΙΑ ΦΟΡΤΩΜΕΝΟΣ ΜΕ ΩΡΑΙΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Γράφουν ο ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ
και ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗΣ

Γιώργο, Καλή Χρονιά να έχουμε.

Πέρασαν κι οι γιορτές. Τα Φώτα η άλλη μεγάλη γιορτή ούτε αναφέρεται καν, στην κοινωνική ζωή. Μόνο θρησκευτικά αναφέρεται, Επίφανη, (...επιφάνει σήμερα τη Οικουμένη...).

Χριστούγεννα. Γιορτές και πανηγύρια. Προκαταβολικά. Κι αυτά τα πανηγύρια και τα στολίδια μας ξεπλανεύουν και μπαίνουν μπροστά από το συμβολισμό και το νόημα των εορτών.

Χριστούγεννα, ερχομός της αγάπης και Πρωτοχρονιά ερχομός της ελπίδας και... σαν κάθαρση κι απαρχή καινούρια έρχονται και τα Θεοφάνεια, ο αγιασμός, η κάθαρση και η ευλογία.

Παραμερίζονται όλα αυτά, ντύνονται με στολίδια και χρώματα και γίνονται οι γιορτές φαγοπότια κάτι σαν απόκριες. Στην Ορθοδοξία έχουμε την προετοιμασία, τη σεμνότητα της νηστείας, της αυτοσυγκέντρωσης. Και η γέννηση έχει κάτι το θαυμαστό, το φωτεινό, την ελπίδα... ανέπλε το φως το της γνώσεως.

Σεμνά τα δικά μας Χριστούγεννα. Ένα μήνυμα Αγάπης. Η καλοσύνη, η καλή προαίρεση, η ελπίδα. Και οι χαρές και τα πανηγύρια με τον ερχομό του νέου χρόνου. Και οι προλήψεις και οι δεισιδαιμονίες και οι ευχές για προστασία από το κακό και τα γλυκά και τα δώρα. Τόσες εκδηλώσεις να δώσουν τη χαρά του νέου, της ελπίδας. Και τα Φώτα, η κάθαρση, ο αγιασμός. Εκδηλώσεις που δίνουν νόημα στη ζωή μας, εκφράσεις και συμβολισμοί στα νοήματα της ζωής.

Κι έρχονται και τα δώρα. Μια άλλη ωραία συνήθεια, έκφραση της καλής διάθεσης, των καλών αισθημάτων. Το δώρο είναι προσφορά. Δεν είναι ούτε πόσο ακριβό είναι, πόσο κάνει ή τι μου έδωσες, θα σου δώσω ανάλογο στο κόστος του δικού σου. Το δώρο έχει αξία όταν είναι τι αρέσει.

Τι θα ευχαριστήσει, τι θα δείξει το ότι τον σκεφτήκαμε αυτόν που θα το δώσουμε. Και τι χρειάζεται αλλά περισσότερο με τί θα ευχαριστηθεί. Υπάρχουν δώρα ακριβά και άψυχα, άχρηστα, κακόγουστα. Είναι μερικά σαν να σου λένε «ξέρεις πόσο κοστίζω εγώ;». Κι είναι κάτι άλλα ασήμαντα, απλά που όμως είναι σαν φιλική χειρονομία, σε καϊδεύουν, σε αγαγίζουν ψυχικά.

Έχω ένα φίλο, βρήκε κάτι που καταλαβαίνει ότι μου αρέσει ή το χρειάζομαι. Δεν περιμένει να έρθουν οι γιορτές, η κατάλληλη ημερομηνία. Μου το φέρνει και μου λέει: Για τα Χριστούγεννα, για το Πάσχα, για τη γιορτή σου και για τα γενέθλιά σου. Αυτό είναι πραγματικό δώρο, είναι αληθινή προσφορά. Είναι σαν τη θεία την Κατερίνα, φιλενάδα της μάνας μου που της έλεγε «σε αποθύμψα ήρθα να σε δω». Με δύο αχλάδια, λίγα καρύδια, ένα γλυκό, κάτι απλό, ό,τι είχε. Κι ήτανε τόσο ειλικρινές εκείνο το «σε πεθύμψα» που ήταν σαν δώρα από καρδιά. Τη θυμήθηκα χτες με κάποιους ανθρώπους που πέρασαν από το σπίτι μου. Δώρα μαρουλάκια από τον κήπο, λίγα σπορίσματα διπλωμένα προσεκτικά, Κι

Η ευτυχία απάνω στη γης
είναι κομμένη
στο μπόι του ανθρώπου.

Δεν είναι σπάνιο πουλί
να το κυνηγούμε
πότε στον ουρανό,
πότε στο μυαλό μας.

Η ευτυχία
είναι
ένα κατοικίδιο πουλί
στην αυλή μας.

ήταν αυτό το φίλημα σαν φιλικό χαμόγελο, σαν ένα χέρι που σου προσφέρει ένα κλωνί βασιλικό. Τα χάρηκα τόσο αυτά τα μαρουλάκια περισσότερο από το να μου φέρναν μια πλούσια στολισμένη τούρτα. Το δώρο, η προσφορά, η φιλική χειραψία. Δεν χρειάζεται να είναι πλούσιο το δώρο. Φτάνει να είναι δοσμένο με καλή διάθεση.

Κι εκείνο που ελέησε και της γριάς η χάρη και το ποτήρι το νερό κι ακόμα, εκείνο το χαμόγελο στο φίλο και στον ξένο να, όλα είναι προσφορά της ανθρωπιάς σημάδια.
Γρηγόρης

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Χρόνια Πολλά και πάλι καλέ φίλε, γιατί εμείς τουλάχιστον τα χρειαζόμαστε, αλλά νάναι καλά με υγεία και ευτυχία.

Αλήθεια, Γρηγόρη, τί είναι η ευτυχία που την αναμασούμε χωρίς να ξέρουμε ίσως τί είναι πραγματικά; Πώς αισθάνεται κάποιος που είναι ευτυχισμένος; Δεν το αναφέρω για να φιλοσοφήσουμε σήμερα, αλλά επειδή νομίζω ότι το παρακάνουμε με το θέμα της ευτυχίας από την έλευση του νέου χρόνου και πιστεύω ότι η ευτυχία είναι κάτι πολύ προσωπικό.

Οι πιο πολλοί νομίζουν ότι είναι ευτυχισμένοι όταν γλεντούν, τραγουδούν, χορεύουν, γελούν, έχουν χρήματα, κλπ. Άλλοι ρομαντικοί νιώθουν ευτυχείς

*ΕΥΤΥΧΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΟΝΟ ΠΡΑΓΜΑ
ΠΟΥ ΠΟΛΛΑΠΛΑΣΙΑΖΕΤΕ ΟΤΑΝ
ΔΙΑΙΡΕΙΤΑΙ.

+Ευτυχία+

όταν είναι ερωτευμένοι, όταν κάνουν έρωτα κλπ. Οι εθισμένοι είναι ευτυχείς όταν μπορούν ν' αγοράσουν το ποτό τους, τα ναρκωτικά τους, να πάνε στο καζίνο κλπ. Οι καταναλωτικοί είναι ευτυχείς όταν τους αφήσεις σ' ένα εμπορικό κέντρο με μια φορτωμένη πιστωτική κάρτα για ν' αγοράσουν ό,τι τους γυαλίσει και κάτι παραπάνω που δεν χρειάζονται καν. Υπάρχουν και αυτοί που δεν νιώθουν την ανάγκη για πανηγύρια, για γέλια και χαρές, για νυχτερινές εξόδους και για σπατάλες σε εμπορικά κέντρα, αλλά ξέρουν πως είναι ευτυχείς επειδή είναι υγιείς και έχουν εξασφαλισμένα τα καθημερινά τους έξοδα, επειδή οι συγγενείς και φίλοι τους είναι υγιείς και ευημερούν. Μα προπαντός γνωρίζουν πως η «ευτυχία» δεν είναι μόνιμη κατάσταση, αλλά έχει σκαμπανεβάσματα με το καράβι της ζωής και είναι αναπόφευκτες οι φουρτούνες της, που φυσικά δεν τις φέρνει ο καινούργιος χρόνος. Γι' αυτό άδικα λέμε πως ήταν «κακό» -για παράδειγμα- το 2014 και θα είναι καλό το 2015 για όλους τους ανθρώπους. Τί είναι ευτυχία, λοιπόν, για μένα; Η υγεία, ευημερία και πρόοδος των παιδιών, εγγονιών και φίλων μου, η ειρήνη στον κόσμο και η προστασία αυτών που την έχουν ανάγκη γιατί δεν θα μπορούσα να είμαι απόλυτα ευτυχής σ' έναν κόσμο δυστυχισμένων.

Και ερχόμαστε στο θέμα των δώρων που μάς επέβαλε η καταναλωτική κοινωνία για να κάνουν κέρδη οι έμποροι. Πέρασε η εποχή που τα δώρα ήταν χρήσιμα και αναγκαία αντικείμενα, ή έστω ένα πιάτο με γλυκά, ή μια τσάντα με ζαρζαβατικά και σε διαβεβαιώ ότι θα προτιμούσα ένα πιάτο ντομάτες γεμιστές μαγειρεμένες με αγάπη, από ο,τιδήποτε άλλο! Οπως στα Χριστούγεννα, η εγγονή μου Χλοπ έφερε μαζί με το δώρο της δύο κατσαρόλες με ντομάδες, μια με κιμά και μια χωρίς για την χορτοφάγο ξαδέρφη της Αιμιλία για το χριστουγεννιάτικο τραπέζι. Οπως αξέχαστο δώρο ήταν το γεύμα που μου πρόσφερε ο φίλος Μιχάλης Κάλλης στην όχθη του Αχέρωνα κάτω από ένα πλατάνι στην Ηπειρο. Οπως πέρσι το Πάσχα στο σπίτι του Μεσσάρη στο Αργοστόλι, όταν οι ρωσίδες μπτέρα και κόρη μιας οικογένειας φιλοξενούμενων του μάς έψαλλαν το «Χριστός Ανέστη» στα ελληνικά που φρόντισαν να μάθουν στο διαδίκτυο για να μάς τιμήσουν και τί καλύτερο πασχαλινό δώρο θα μπορούσαν να μάς προσφέρουν;

Μακάρι όλοι να ήταν σαν τη θεία σου Κατερίνα και να μάς έκαναν δώρο την αγάπη τους, αλλά σε διαβεβαιώ καλέ μου φίλε πως -ευτυχώς- υπάρχουν πολλές «θείες Κατερίνες» που γεμίζουν τη ζωή μας με την αγάπη τους, όπως υπάρχουν και οι ασερνικοί φίλοι πολύτιμοι συνταξιδιώτες μας στο ταξίδι της ζωής.

Σήμερα, αγαπητέ Γρηγόρη γιορτάζουν τα ονόματα Γιάννα, Γιαννούλα, Γιανγκούλα, Ζαννέτος, Ζαννέτα, Γιάννης, Τζαννής, Γιαννιός, Γιάννος, Γιάνναρος, Γιανναράς, Γιάνγκος, Γιανγκούλας, Πρόδρομος, Προδρομάκης, Μάκης, Προδρομία, Ιωάννης, Ιωάννα, Ιβάνα, Βάνα, Σέντ(;) και ας τούς ευχηθούμε χρόνια πολλά και ευτυχισμένα!